

Innehåll

- 1 Hedersvåld och slöjkontrollanter
- 2 Att lära barn tolerans á la Saudiarabien
- 3 Spräck myten om mödomshinnan
- 4 Barndom under galgen
- 5 Halal-tv

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman_ghasemiani@yahoo.com

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- barnenforst@gmail.com
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Hedersvåld och slöjkontrollanter

Allan Weis

Nu har det gått sju år sedan Fadime Sahindal miste livet till följd av hedersvåldet. Visst är det mycket som har förändrats under dessa 7 år. Den överväldigande majoriteten av befolkningen i Sverige tar öppet avstånd från varje

är nu bättre rustade i fråga om att identifiera de utsatta barnen och att rycka in med akuta åtgärder för att hjälpa dem när det behövs.

Men problemet med hedersvåld kvarstår och är lika aktuellt nu som för sju år sedan. Hedersvåld har

form av kompromiss mot traditionella, religiösa och kvinnofientliga värderingar. Majoriteten av det svenska folket hyser avsky mot de inskränkningar som många flickor i traditionella och/eller religiösa miljöer får uppleva under uppväxten i hela sitt sociala liv med allt vad det innebär.

Myndigheterna i Sverige

med normer och värderingar att göra vilka i sin tur reproduceras av traditionella patriarkala strukturer. Religionen som institution spelar en viktig roll i bevarandet av dessa strukturer och barn- och kvinnofientliga värdegrunder och könsroller.

Gå till sidan 2

Styrkeförhållandena på den sociala och politiska arenan har en avgörande betydelse för dessa normers utbredning och spridning.

För att stoppa hedersvåldet måste man komma åt de strukturer och

inte får vara med på olika skolämnen eller skolaktiviteter. Det handlar om uppenbara patriarkala och kvinnofientliga könsroller i den svenska skolan som jämställdhetsombudsmannen eller diskrimineringsombudsmannen hade

de religiösa skolorna för barn. Samhället, den politiska makten, ger dessa patriarkala normer och dess förespråkare grönt ljus (och samhälleligt stöd) när man låter små flickor gå i skolan med slöjan på huvudet och gud på vakt i deras skolvardag. Och det är inget annat än kontrollen över flickans sexualitet som det handlar om; att lära dem underkasta sig patriarkatets vidriga kvinnosyn; att lära dem skämmas över sin kropp, att smutsiggöra sexualitet och kärlek; att lära dem kvinnans plats i samhället och hennes ofriheter.

För att göra något värt namnet mot hedersvåld, måste man ingripa i de ovan nämnda strukturerna.

Man måste sätta stopp för beslöjningen av små flickor innan slöjkontrollanter har lyckats få fotfäste i förorterna. Man måste stoppa koranskolor och andra religiösa skolor för barn, innan fanatiska religiösa hatspridare lyckats så hatet och isolationens gift i socialt utsatta områden. Skolan måste vara en frizon mot alla traditionella patriarkala normer och inskränkta och barnfientliga religiösa seder och bruk.

Layla Ghasemiani, ordf. för Barnen Först i Göteborg, talade vid Fadimes minnestund i Göteborg som var ett samarrangemang av många organisationer 2009-01-21.

mekanismer som reproducerar och förstärker dessa värderingar. De akuta inryckningarna är bara plåster på öppna sår och ingenting annat. För att störa rekryteringen av nya offer behöver man störa bland annat den ordning som upprätthåller hedersvåldet. Föräldrars rätt att bestämma över vilka ämnen barnen får vara med på och läsa i skolan hör hit. Det är traditionella och religiösa värdegrunder om könen som ligger bakom att tusentals flickor och pojkar

reagerat mot om det inte handlade om flickor i traditionella religiösa miljöer med invandrarbakgrund.

Den svenska skolan särbehandlar öppet barn på grund av föräldrarnas religiösa tro och etniska tillhörighet när man låter dessa föräldrar få bestämma att flickorna inte ska gå på musik, simning, blandad gymnastik, sexualundervisning, klassresor, skoldisko etc. Detta gäller givetvis i ännu högre grad

A tt lära barn tolerans à la Saudi arabien

Lars Åberg

Under fjolåret halshöggs 158 dödsdomda i Saudi arabien, ofta inför publik. Det är ett land där halva befolkningen i bästa fall tillerkänns halvt människovärde. Dit skickas svenska skolbarn för att lära sig tolerans och förståelse för andra kulturer, och den förening som ligger bakom får mångmiljonstöd av det svenska samhället.

Den konstanta oron för hur det ska gå med det mångkulturella samhället har skapat inte bara en nisch utan en hel marknad för personer och organisationer som försörjer sig på integrationsprojekt. På denna marknad talas ett alldeles speciellt projektspråk och utan signalord som mångfald och mötesplats godkänns få bidragsansökningar. Den som däremot behärskar retoriken kan bli rikligt belönad.

Medan många kulturföreningar kämpar med dålig ekonomi har

Spiritus Mundi i Malmö gjort en hejdundrande entré i fräscha, rymliga lokaler mitt i stan och med uppbackning från Arvsfonden, Framtidens kultur, Ungdomsstyrelsen, Malmö

stad, Botkyrka kommun, EU - och Saudi arabien. När jag intervjuar initiativtagaren Henrik Melius nämner han "delaktig" elva gånger och "mötesplatser" vid sjutton tillfällen; förmodligen är det detta som skiljer en framgångsrik entreprenör från en fattig kulturarbetare. Han har fått den politiska majoriteten i Malmö att skicka in sjätteklassare i ett skolutbyte med den saudiska diktaturen. Och han har till på köpet sett till att socialdemokraterna, vänsterpartiet och miljöpartiet undviker all debatt i frågan. När kritik ändå luftades i fullmäktige tidigare i år

förklarade kommunledningen att utbytet skedde "på barnens villkor".

Politiker, som aldrig skulle ha drömt om att samarbeta med apartheidregimen i Sydafrika, anser inte att det är en politisk fråga när de ljar sig med en shariatstat, som i stället för rasåtskillnad praktiserar könsåtskillnad. De tycks inte ens uppfatta att här finns ett problem. Ideologiskt motiverat förtryck av kvinnor och oliktänkande är en icke-fråga.

Och det finns fler som har tagit lätt på föreningens val av samarbetspartner.

- Vi är inte inblandade i just det projektet och har inga synpunkter på det,

ju om att lära sig respektera varandras olikheter.

Vid årsskiftet utsågs Henrik Melius av regeringen till ledamot av Ungdomsstyrelsens insynsråd på basis av sina erfarenheter av arbete med ungdomar och kultur. Malin Engstedt, pressekreterare på integrations- och jämställdhetsdepartementet, berättar att det hela gick väldigt informellt till:

- Någon CV eller dokumentation kring hans erfarenheter fick vi inte. Men papper säger inte allt, det handlar om att träffas och få bra kontakt. Melius, med bakgrund som musiker, marknadsundersökare och yogalärare

rest i området är ett misstag jag gjort tidigare och det vill jag inte göra om. En kung behöver inte bara vara kung, han kan också vara människa.

Som kulturförening är Spiritus Mundi lite speciell. I lokalerna hänger shejkporträtt, representanter för en ideologi så långt från gränsöverskridande och mångfald som man bara kan komma. Det dagliga arbetet bygger på arbetsförmedlingspengar och Henrik Melius fakturerar genom sitt eget företag föreningen för sina tjänster. I styrelsen sitter islamologen Jan Hjärpe, som i en debattartikel bagatelliserat den saudiska apartheidpolitiken genom att jämföra den med sin egen tid i gossläroverket.

På Spiritus Mundis hemsida finns en logga från stiftelsen Framtidens kultur placerad så att intrycket skapas att föreningen närmast är en underavdelning eller ett dotterbolag till bidragsgivaren.

- Det var originellt. Det brukar vi inte uppmuntra till, säger Jonas Anderson, vd hos Framtidens kultur. Att vi skulle stå som någon sorts finansiär är olämpligt. Deras projekt är avslutade här och deras senaste ansökan gick inte till final hos oss. Vi har noterat att de har ett samarbete med

svarar Hans Andersson, kanslichef hos Arvsfonden, Spiritus Mundis största svenska bidragsgivare. Om syftet vore att stödja regimen skulle vi nog inte gå in. Men här handlar det

i USA, har de senaste åren bott en del i Bahrain och säger att han i arabvärlden funnit "ett behov av att mötas".

- Att ha förutfattade meningar utan att själv ha

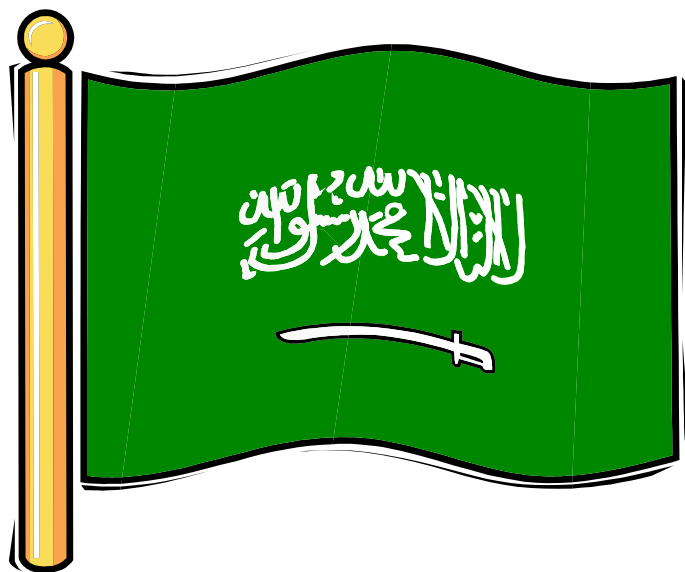

Saudiarabien, men jag har ingen djup kunskap i detta.

Spiritus Mundi fick sina första bidrag för projekt med barn från olika stadsdelar som musicerade tillsammans. I våras stärktes Malmö stads samarbete med Henrik Melius när utbildningschefen i stadsdelen Limhamn-Bunkeflo på den saudiska

lärarstudenter skulle kunna lära sig i ett land där lärare döms till spöstraff om deras undervisning anses strida mot muslimska normer. Inte mycket, menar svenska UD, som avråder från resor dit. I Saudiarabien får kvinnor inte rösta. Deras rörelsefrihet är starkt reglerad. Politiska partier och fackföreningar är förbjudna.

har fördomsfullheten som styrande princip. Nu struntas det i stället i att landets kvinnor tvingas in under svarta Ku Klux Klan-kåpor (jo, idéerna är besläktade). Kan oengagemanget hänga samman med en rädsla för att här hemma i Sverige framstå som negativ till muslimer och/eller araber?

regimens bekostnad reste till Riyadh för att förbereda ett utbyte mellan saudiska och svenska grundskolor. Med på resan var utbildningschefens fru, verksam vid lärarutbildningen på Malmö högskola, som ville undersöka om några av hennes lärarkandidater skulle kunna få praktisera i Saudiarabien. Vid hemkomsten rapporterade paret att de hade mött "otroligt stolta och starka kvinnor" och att man där nere hade sagt dem att bilden av den saudiska kvinnan som förtryckt "inte stämmer".

Frågan är ändå vad svenska skolbarn och

Sharialagar råder. Vid rättegångar väger en kvinnas vittnesmål hälften så tungt som en mans. Homosexualitet och konvertering från islam kan leda till dödsstraff. Landet argumenterar i FN för stränga blasfemilagar och reserverar sig mot konventioner om barns och kvinnors rättigheter.

Saudiarabien är en diktatur som finansierar islamism och fundamentalistisk mission. Vill man motverka fördomar bland barn kan man välja samarbete med många andra länder än just ett som

De styrande i Riyadh är säkert tillfreds med de svenska mötesplatserna och interkulturella dialogerna. Så här sa en av utbyteseleverna i TV4 i augusti:

- Jag visste inget om Saudiarabien innan jag åkte dit. Det var jättekul att få komma dit och jag vill gärna åka dit igen. Alla människor är jättesnälla. Att barn utnyttjas i politiskt fasadarbete är knappast någon nyhet, men alltid obehagligt. På något konstigt vis lyckas vuxenvärlden dessutom vältra över ett moraliskt ansvar för det mesta från miljöförstöring till diskriminering på barnen; det är de som ska läras att bli av med sina fördomar medan affärerna och politiken och projekten för tolerans mot det oacceptabla fortgår som vanligt.

* *Artikeln har varit publicerat tidigare i GöteborgsPosten 2008-11-07.*

Det är en seg process att bli av med de riktigt lönsamma lögnerna, särskilt när de fått en religiös laddning. Som den om mödomshinnan.

Den gjorde det möjligt för släkter i tusen år att handla med döttrarnas kroppar, att från far till make överlämna en garanterat orörd fortplantningsapparat. Ett brutet sigill gjorde varan värdelös.

Troligen var det barnäktenskapen under patriarkatets etableringsfas för några tusen år sen som gav näring åt idén om en mödomshinna. När det biologiska faderskapet blev centralt måste ensamrätten

Spräck myten om mödomshinnan

Eva Moberg

innebörden av lögnen om mödomshinnan ännu långtifrån har trängt igenom. Det handlar trots allt om en ännu fullt verksam idé som understödjer kvinnans sexuella livegenskap. Och den i sin tur är det kanske svåraste hindret i arbetet mot fattigdom, hiv, överbefolkning och krig, och för utveckling och hälsa.

Tron på mödomshinnan har också färgat synen på sexualiteten i stort. Medan naturen tydligt rekommenderar en

gradvis uttänjning av slidan under medverkan av kvinnans eget smörjmedel, det vill säga hennes lust och samtycke, så har patriarkatet föreskrivit en

aggressiv akt, där mannen agerar "svärd" medan kvinnan spräcks och blodet blir mannens bevis på "erövring". Flickor har intalats att se mödomshinnan som sin värdefullaste tillgång.

Redan 1965 rapporterade jag från Nordafrika om det sensationella tal som den tunisiska presidenten Bourguiba då hållit. Han krävde ett slut på sedvänjan att visa upp blod vid bröllopen. "Högt kvalificerade gynekologer" hade förklarat för honom att alltihop bygger på ett missförstånd. "Oskuld" går inte att verifiera, fastslog han.

Följderna kunde jag aldrig forska i, men i Sverige gick uppgiften spårlöst förbi. "Oskulden" var fortfarande någonting som män kunde "ta" och kvinnor "förlora" eller snarare "bli av med". Jag tänkte att det är väl så då att en del kvinnor har nån sorts hinna som spricker. Inga "kvalificerade gynekologer" verkade tala med svenska politiker.

Först 2004 framträdde i Sverige två barnmorskor som hade modet att i radio förklara att mödomshinnan inte existerar. Äntligen!

till flickans sexualitet säkras redan före puberteten. (I dagens Iran har gränsen för äktenskap sänkts till nio år.)

Mitt intryck är att

Gå till sidan 9

Barndom under galgen

Översättning: Soleyman Ghasemiani

Trots den världsomfattande avskyn och kritiken mot avrättningar av barn förekommer den tyvärr fortfarande i många länder. Iran är det land i världen som avrättar flest barn. Just nu är det ett tiotal ungdomar som väntar i dödsceller i Iran, för brott begångna när de var under 18 år.

Följande text är ett brev som en ung dödsdömd kille, Mohamad Fadai, har skrivit. Brevet skrevs 2008-06-08. Mohammad Fadai och ytterligare två ungdomar som var minderåriga när brottet hade begåtts, skulle hängas den 20 juni 2008. Verkställandet av domen sköts upp för andra gången. Texten är hämtat från "Mänskliga rättigheters aktivister i Iran". BF

Jag är en 21 årig ungdom. Jag var bara 16 år när jag kom in i fängelset, en tonåring

som fortfarande inte hade skiljts från barndomsdrömmar; som hade skolböckerna kvar; som inte hade hunnit till ångslan och stressen inför högskoleprovet, en söt och efterlängtd ångslan som jag inte fick uppleva.

I ett barnsligt bråk, gick jag in som medlare för att avstyra bråket innan någon skulle få näsblod eller skallen sprucken. Vet inte vad var det som gjorde att istället slocknades en människas liv i den mörka aftenen, en aften som försatte alla mina drömmar i mörker. Nej det var inte så enkelt; sedan den dagen förenades allt och alla för att fjärma mig från mina skolböcker och knuffa mig

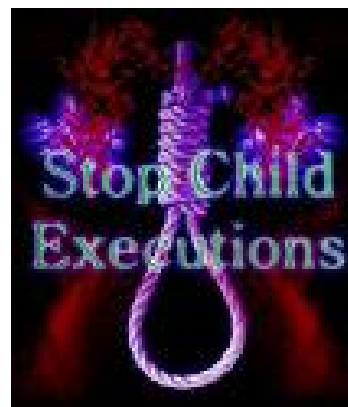
till galgen.

En skadad, olycklig ung människa, kördes den aftenen med ambulans till ett sjukhus. Var, hur och vem som hade tillfogat honom den skadan hade jag ingen aning om. Sjukhuset han fördes dit har fortfarande inte det operationsrum som kan omhänderta en sådan skada. Ett sjukhus som har varken resurserna eller kompetensen för en hjärtoperation, utförde en operation som ledde till den unga människans död.

Från den dagen jag hamnade hos polisen förundersökningsenhet, eller rättare sagt då jag vände mig ditt för att berätta att jag hade bevittnat bråket, vändes bladet i mitt liv så att tusen dörrar stängdes om mig. Den tid jag kvarhålls hos förundersökningsenheten hör till mina beskaste dagar i livet; dagar som varje natt

återkommer till mig som mardrömmar. Jag fick utstå ständigt prygel och misshandel och hängdes upp och ner så mycket att jag inte längre hade något hopp om livet. Jag blev slagen av varenda en som dök upp i cellen och torterades tillsammans med rånare och mördare.

En natt bland dessa outhärdliga nätter, när jag inte orkade mer, gav jag efter och sade att jag skriver under vad de än begär av mig. En halvtimme senare

slängde de ett papper

framför mig och tvingade mig skriva under med mitt fingeravtryck utan att ens veta innehållet i det. Gud är mitt vittne att jag varken skrev några ord på det pappret eller visste vad det innehöll. Senare sade åklagaren att jag har erkänt mordet. Innan jag och min familj ens hann reagera, föll dödens skugga över mig. Mina föräldrar anlätade två advokater som tyvärr visade sig senare att de var falska. Detta innebär att vid domstolsförhandlingarna hade jag företrätts av människor som inte alls var advokater.

Så hamnade jag i fängelse; ett fängelse som var ett näste för brott och kriminalitet; en tonårig bland tiotal härdade brottslingar. För att få leva, för att mina drömmar inte skulle dö före min egen död, stred jag mot väggarna, brottslingarna och fängelsets talesmän. Men mitt rop nådde inte långt.

En natt fördes jag mot galgen. När jag ombeddes skriva mitt testamente; tro mig, jag kom inte på något. Jag visste inte vad döden var. För mig hade tiden stannat när jag var 16 år; den tid då barn i min ålder brukar somna över skolböckerna. Jag stod under galgen och fick snaran runt halsen. För ett ögonblick slöt jag mina ögon och bad gud om hjälp med alla mina kvarvarande krafter. Bara sekunder innan

jag skulle hänga i luften hade verkställandet av avrättningen stoppats. En ny advokat hade bevisat att mina två tidigare försvarare inte hade varit advokater. De var inte ens närvarande dagen då domen var på väg att verkställas. När jag var på väg tillbaka från galgen till min cell, återupplivades skolan i mitt huvud. Jag kände återigen att jag var på väg till skolan. Glädjen över böcker, noteringshäften och skolan väcktes återigen i mig.

Nu väntar jag återigen på verkställandet av dödsdomen. Jag har levt med döden så länge att jag inte är rädd för den längre på det sättet. I många år har dödens mardröm plågat mig. I många år har mina drömmar varit hängda. Varje dag har jag sagt till mor

att det är kanske vårt sista telefonsamtal och hört hennes gråt. Det är inte så få som fått sina liv frusna vid 16 års ålder. Det är inte så få som måste uppleva varje natt som sin sista natt innan de ens hunnit smaka på livets ungdom och sötma. När jag nu i natt skriver detta brev har jag svårt att tro att jag har skilts från skolan och mina vänner för alltid; har svårt att tro att jag är vuxen nu och lämnat

barndomen och tonårstiden bakom mig. Jag kan inte tro att jag måste dö om några dagar; att jag återigen måste gå upp i de trapporna, stå under galgen och få snarat runt halsen igen. Det är med hopp om livet och hopp om framtiden som jag har kunnat stå kvar på den rätta sidan av lagen. Min längsta väg har varit bönerummet och min enda vän, gud den store som jag har bett till varje dag.

Nu idag i mitt eget och alla de tonåringarnas namn, vilka tyvärr inte är så få, ber jag er alla, de som har fått

Said Jazai, en annan ung dödsdömd. Han var 15 år när han begick brottet han är

se sina barndomsdrömmar som vuxna, att vi får en rättvis behandling. Gör så att våra domar prövas på nytt med rättvisan som rättesnöre och bortom allt våld och missförhållanden.

Med hopp om livet!
Mohammad Fadai
Född 1987
Från Radjai-fängelset

Halal-Tv...

I Sverige lever omkring 400000 personer med varierande anknytning till islamstyrda länder. Många har kommit till Sverige på flykt undan islamistiska förtryckarreger. Andra är progressiva ateister eller passiva muslimer. Dessa blir nu representerade av tre unga vackra kvinnor som döljer sitt hår under slöjan och vägrar ta en manlig programledare i hand.

I Sverige har vi religionsfrihet, vilket innebär individens rätt att ha vilken tro som helst eller inget allas. Halal-TV är en skymf mot det sekulära samhället i synnerhet då det i dagarna fick vi höra hur en trettonårig flicka offentligt stenats till döds i Somalia av islamistisk milis när hon försökt anmäla en gruppvåldtäkt.

Genom sina extrema religiösa uppfattningar tar programmets tre kvinnor avstånd från det svenska samhället, jämlikhet och alla människors lika värde. Med Halal-tv har Sveriges Television tagit ställning för utpräglade religiösa värderingar och medvetet brutit med grundregeln om opartiskhet. Ordet Halal är religiöst och betyder det rätta, det tillåtna. Motsatsen heter Haram, det förbjudna.

De tre beslöjade kvinnorna utför sin religiösa plikt genom SVT och skapar Halal-tv. Vad är då det övriga public service

utbudet? Haram-tv? Svara på det Eva Hamilton!

- Soleyman Ghasemiani,
Barnen Först
- Sara Mohammad,
Riksföreningen Glöm
aldrig Pela och Fadime
- Mostafa Rashidi,
Iranska Flyktingars
Riksorganisation
- Gulbakh Salimi,
Iranska Kvinnors Frigörelse
- Aram Ali, Hawpshti
Kurdisk närradio
- Inger Stark & Maria
Hagberg,
Nätverket mot
hedersrelaterat våld
- Layla Qaraee,
Kvinnors nätverk
- Sherzad Fatih, CFBRI
- Rega Svensson Raoof,
Irakiska Kvinnors Frigörelse
- Maria Rashidi,
Kvinnors rätt

Spräck myten om...

tänkte jag, övertygad om att nyheten skulle väcka enormt uppseende. Programmet var en uppenbarelse, men all reaktion uteblev i pressen.

Jag tog upp saken i föredrag och i en – refuserad – artikel. Ingen respons, utom från Nätverket mot hedersvåld.

Fart på debatten blev det först när en utredning visade att mödomshinnor inte bara skapas på privatklinik utan även på Landstingets vårdinrättningar och därmed drar skattemedel! Ska vi betala skatt för vidskepelse? blev vinkeln. Det tog skruv.

De kirurger och andra som hänvisar till att flickorna är så "oerhört utsatta" verkar inte höra vad

de själva säger. Gällde det etniskt svenska flickor skulle de i ett sånt läge givetvis anmäla föräldrarna till polisen eller socialtjänsten. Det faktum att en anmälan av föräldrarna skulle bli en katastrof för flickan borde för längesen ha lett till en bred upplysningskampanj som nått alla berörda på deras eget språk.

Vi har en strikt dubbelmoral här: så länge en flicka bara lugnt lever vidare under oavbruten bevakning och latent hot så ska vi inte lägga oss i utan respektera andras kulturmönster. Men om hon vågar reagera och blir misshandlad eller dödad, då får gärningsmannen absolut inte ses som en del av sin kultur, ty då blir den "stigmatiserad".

Om inte samhället driver kampen för alla medborgares mänskliga rättigheter så överlämnas den till flickorna själva. De får ensamma, eller med stöd av frivilliga idealister, bära uppgiften att förändra värdesystemet trots att de vanligen saknar alla maktmedel – status, pengar, utbildning, kontakter.

Pulvreringen av myten om mödomshinnan kan bli befriande. Från att vara symbolen för en flickas "oskuld" kan mödomshinnan nu bli symbolen för ihålligheten i patriarkatets maktanspråk. Beviset för köpets giltighet saknades.

Halal-Tv!

Opartiskhet är en av de grundläggande reglerna för svensk public service. Med tv-programmet Halal-tv har Sveriges Television medvetet frångått denna princip. Tre kvinnor i huvudduk och i övrigt klädda enligt islamisk sed blir huvudrollsinnehavare i Halal-tv. Dessa tre unga kvinnor – låt vara att deras klädnader går i pasteller – representerar uråldriga religiösa påbud som står i strid mot grundläggande mänskliga fri- och rättigheter och värderingar. En av de tre har tidigare klart uttalat sitt stöd för sharialagar som till exempel stening till döds mot otrohet.

Slöjan är ingen klädsel. Den är ett religiöst påbud med tydliga patriarkala värderingar om könsroller,

om kvinnans underordning och hennes sexualitet som måste döljas för alla förutom den äkta maken. Den ser kvinnan och hennes sexualitet som ett samhällets fördärv. Slöjan är samtidigt en skymf mot männen. De betraktas som sexgalningar vilka inte kan hejda sina lustar och är beredda att hoppa på den första kvinnan de får syn på. Det enda motmedlet blir att osynliggöra hennes kvinnlighet så att odjurens, alltså männens, lustar dämpas. Slöjan är en sådan symbol. Detta glöms bort i debatten. Kläder tar man av sig när det blir för varmt eller då man vill bada men slöjan får sitta på så länge det finns andra ögon än äkta makens i närheten.

Offentliga inrättningar och myndigheter är till för

alla medborgare. De som jobbar där får inte utmärka sig på ett sådant sätt, religiöst eller ideologiskt, som kan utesluta andra medborgare eller medföra att de tvingas avstå sina rättigheter därav. Det enda sättet för att kunna utföra detta uppdrag är statens och myndigheternas sekulära status. En beslöjad kvinna i rollen som myndighetsperson utsätter de sökande som är i behov av hennes tjänst för hennes religiösa tro och värderingar och det symboliska förnedrandet av både män och kvinnor utifrån slöjans budskap.

En programledare med slöja gör samma sak. Hennes slöja blir inte bara hennes utan SVT:s syn eller ”tolerans” för det slöjan är symbol för. I och med detta skänker SVT slöjan oreserverat stöd och ger de beslöjade programledarna oinskränkt rätt att kränka alla de medborgare som avskyr de patriarkala normer och värderingarna.

Gå till sidan 9

Barnen Först

Barnen Först
Box 2263
142 02 Trångsund

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
barnenforst@gmail.com
info@barnenforst.se
www.barnenforst.se

OBS!

www.barnenforst.se

Stöd oss!

Postgiro:
40 55 55-4

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org